

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 685

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 395 din 1 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	2-4
	Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5-7
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
4.	— Regulament privind verificarea calității bancnotelor românești în vederea recirculării	8-15
ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA		
2.	— Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România nr. 3/2008 privind aprobarea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și stabilirea procedurii de încasare	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 395
din 1 octombrie 2013****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994
privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Elena Stoia în Dosarul nr. 1.174/116/2006* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 327D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale, avocatul Cristian Păuna, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește autoarea excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Acesta arată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 1.695/2009 sau Decizia nr. 388/2012, decizii prin care Curtea a statuat că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 sunt constituționale și nu contravin art. 44 alin. (3) din Constituție. Depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. De altfel, consideră că legiuitorul, tocmai pentru a se realiza o justă despăgubire a persoanei expropriate, a stabilit întocmirea raportului de expertiză la o dată cât mai apropiată de momentul efectuării transferului de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.174/116/2006*, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică**, excepție ridicată de Elena Stoia într-o cauză având ca obiect expropriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că sintagma „*la data întocmirii raportului în cauză*” din cuprinsul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, pentru a se încadra în noțiunea constituțională de „*dreaptă despăgubire*”, trebuie să se refere la momentul întocmirii expertizei, astfel cum a fost reglementat în art. 11 alin. (7) raportat la art. 18 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea

pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local. Acest punct de vedere derivă din împrejurarea că, în practică, persoanele expropriate contestă cuantumul despăgubirilor oferite pentru terenurile expropriate, astfel cum acesta a fost stabilit prin hotărârea comisiilor de expropriere, iar în cadrul procedurii judiciare instanța este ținută să efectueze o nouă expertiză pentru stabilirea valorii reale a imobilului, care va sta la baza hotărârii judecătorești prin care se stabilește despăgubirea, potrivit art. 27 din Legea nr. 33/1994.

Întrucât această hotărâre este supusă căilor de atac prevăzute de lege, fiecare dintre expertizele dispuse și efectuate pe parcursul procesului stabilește o altă valoare a terenului expropriat, datorată scăderii sau creșterii valorii acestuia în timp. Așa fiind, autoarea excepției apreciază că, pentru ca despăgubirea să fie dreaptă, în sensul prevăzut de art. 44 alin. (3) din Constituție, este necesar ca momentul de referință în stabilirea valorii terenului să coincidă cu cel al deciziei de expropriere, indiferent de momentul la care se efectuează expertiza de evaluare, deoarece numai astfel se poate stabili o dreaptă despăgubire pentru imobilul expropriat, indiferent de fluctuațiile pieței în perioada dintre luarea deciziei de expropriere și data la care se pronunță hotărârea judecătorească prevăzută de Legea nr. 33/1994.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 sunt constituționale, sub aspectul unei despăgubiri drepte, dacă sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” se interpretează în sensul că această dată corespunde cu data exproprierii. Referitor la susținerile autoarei excepției potrivit cărora pe parcursul derulării procesului de expropriere se efectuează mai multe expertize pentru stabilirea valorii bunului expropriat, instanța confirmă acest aspect și arată că, întrucât fiecare expertiză este întocmită la o dată diferită, și valoarea despăgubirilor este diferit stabilită în rapoartele de expertiză. În acest context, instanța apreciază că, dată fiind această fluctuație de valoare a imobilului expropriat, o despăgubire poate fi considerată dreaptă dacă se stabilește la momentul exproprierii, care coincide cu momentul emiterii deciziei de expropriere, potrivit art. 9 din Legea nr. 255/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 29/2012 și nr. 388/2012, ale căror considerente sunt aplicabile și în speța de față. În plus, Guvernul apreciază că „dreapta și prealabila despăgubire trebuie apreciată la momentul realizării efective a exproprierii, așa cum rezultă din întreaga filozofie a legii, transferul dreptului de proprietate realizându-se ulterior stabilirii despăgubirii prealabile și juste”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 sunt constituționale. Astfel, apreciază că nu poate fi reținută pretinsa contrariedade a prevederilor de lege criticate cu dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, sens în care invocă practica instanței de contencios constituțional în materie, și anume deciziile nr. 29/2012, nr. 316/2012 și nr. 388/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011, prevederi de lege care au următorul cuprins:

„(2) La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora *„Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra acestor prevederi de lege, criticate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.695 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 22 ianuarie 2010, Decizia nr. 996 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 31 august 2010, Decizia nr. 316 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012, Decizia nr. 388 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 7 iunie 2012, și Decizia nr. 29 din 19 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 7 martie 2012, Curtea a reținut că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 reglementează criteriile pe care le au în vedere instanța de judecată și comisia de experți constituită de aceasta în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor ce se cuvin proprietarului sau altor titulari de drepturi reale în caz de expropriere, și anume aprecierea valorii de piață a imobilelor respective, precum și a prejudiciului cauzat proprietarului ori altor persoane îndreptățite.

Distinct de cele constatate în jurisprudența anterioară a instanței de contencios constituțional, Curtea reține că autoarea excepției susține, în esență, că prevederile de lege criticate raportează întinderea despăgubirii la valoarea de piață a imobilului la data întocmirii raportului de expertiză, efectuat în etapa judiciară a exproprierii, ceea ce este de natură a diminua cuantumul acesteia față de situația în care valoarea despăgubirii

ar coincide cu momentul efectuării exproprierii, adică al emiterii actului de declarare a utilității publice.

Față de critica de neconstituționalitate formulată, Curtea reține că despăgubirea reprezintă o compensație pentru pierderea suferită de proprietar ori, eventual, de ceilalți titulari de drepturi reale, ca urmare a pierderii dreptului de proprietate sau a altui drept real principal asupra bunului, obiect al exproprierii.

În acest context, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (3) și (6) din Constituție, *„Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire”*, iar *„Despăgubirile prevăzute de alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție”*. Astfel, așa cum reiese din conținutul normei constituționale menționate, despăgubirea trebuie să fie *„dreaptă”*, în sensul de a reprezenta valoarea reală a bunului expropriat, și să fie *„prealabilă”*, adică trebuie să fie plătită proprietarului înainte de deposedarea sa.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că exproprierea, ca ansamblu de acte și operațiuni administrative și jurisdicționale, are ca efect nașterea unor raporturi obligaționale între expropriator și persoanele îndreptățite la despăgubiri. În acest sens, Curtea reține că momentul la care se stabilește cuantumul despăgubirilor nu poate fi, în toate cazurile, cel al emiterii actului de declarare a utilității publice, ci acesta diferă, în raport cu momentul nașterii raportului juridic obligațional între expropriator, în calitate de debitor, și persoanele îndreptățite la despăgubiri, respectiv proprietarii sau, după caz, titularii de drepturi reale sau oricare alte persoane cunoscute care pot justifica un interes legitim asupra imobilelor propuse a fi expropriate, în calitate de creditori.

Astfel, momentul stabilirii cuantumului despăgubirilor se poate circumscrie anterior începerii etapei judiciare, în faza administrativă, când părțile pot să ajungă la un acord, atât în privința exproprierii, cât și asupra cuantumului despăgubirilor, împrejurare în care despăgubirile vor fi acordate ca urmare a acordului amiabil al părților [art. 4 alin. (1) din Legea nr. 33/1994].

Un alt moment poate coincide cu cel al etapei judiciare, când părțile pot încheia o tranzacție în fața instanței cu privire la expropriere și la despăgubiri, caz în care instanța va lua act de învoială și va pronunța o hotărâre de expedient, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 33/1994. Dacă părțile, însă, s-au învoit numai cu privire la expropriere, instanța va lua act de această înțelegere parțială printr-o încheiere interlocutorie și va continua judecata pentru stabilirea și distribuirea despăgubirilor, momentul acordării despăgubirilor fiind, de această dată, cel al rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, hotărâre care trebuie să cuprindă valoarea despăgubirii și termenul de plată al acesteia.

Așa fiind, Curtea constată că, în raport cu fiecare moment al nașterii raportului obligațional între expropriator și expropriat, întinderea despăgubirilor va fi stabilită, așa cum, de altfel, consacră și norma constituțională prin art. 44 alin. (6), fie de părți, de comun acord, fie, în caz de divergență, prin justiție. Or, Curtea observă că art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 vizează stabilirea despăgubirilor în caz de neînțelegere între părți cu privire la cuantumul acestora în faza judiciară a procedurii exproprierii. Potrivit acestui text de lege, evaluarea imobilului supus exproprierii se face în raport cu prețurile de tranzacționare a unor imobile similare, de la data întocmirii raportului de expertiză, adică la o dată cât mai apropiată de momentul pronunțării hotărârii prin care se stabilește cuantumul despăgubirii și de momentul transferului dreptului de proprietate.

Prin urmare, instanța nu se poate raporta la valoarea despăgubirilor stabilită la momentul emiterii actului de

expropriere, deoarece tocmai contestarea valorii despăgubirii stabilite la acel moment a declanșat procesul între părți, respectiv faza judiciară a procedurii de expropriere. Creșterea sau descreșterea valorii imobilului supus exproprierii, consecință a fluctuației pieței în domeniul imobiliar, are un caracter general, iar corecția acestui fenomen a generat necesitatea stabilirii valorii despăgubirilor prin raportare la valoarea de piață a imobilului la momentul cel mai apropiat de finalizarea procedurii de expropriere.

Așa fiind, Curtea apreciază că instanța nu poate stabili, fără a prejudicia părțile, o altă valoare a despăgubirilor decât cea rezultată în urma raportului de expertiză efectuat în cursul judecării cauzei și nici nu poate avea în vedere un alt quantum al despăgubirilor, stabilit în etapa administrativă a procedurii de expropriere, pe care părțile însele nu l-au acceptat la acel moment. Cum părțile nu au ajuns la un acord în privința întinderii despăgubirii până la momentul judecării și nici în cursul acesteia, este evident că valoarea despăgubirilor va fi stabilită de instanță după criteriile stabilite în art. 26 din Legea nr. 33/1994, adică la momentul întocmirii raportului de expertiză.

De altfel, acest moment este cel ce reflectă valoarea reală a imobilului supus exproprierii, întinderea despăgubirii fiind echivalentă cu valoarea de piață a imobilului, reprezentând, în consecință, o dreaptă despăgubire. Astfel, Curtea constată că, pentru a proteja interesele tuturor părților care participă la procedura exproprierii, legiuitorul a instituit în sarcina instanței obligația de a constitui o comisie formată din 3 experți care, la întocmirea raportului de expertiză, vor ține seama de prețurile de tranzacționare ale unor imobile similare, de la data efectuării acestui raport (art. 25 din Legea nr. 33/1994). O singură restricție este instituită de legiuitor, prin art. 27 alin. (2) din actul normativ menționat, și anume aceea că despăgubirea acordată de către instanță nu va putea fi mai mică decât cea oferită de expropriator și nici mai mare decât cea solicitată de expropriat sau de altă persoană interesată.

Curtea consideră că legiuitorul român a consacrat principiul despăgubirii integrale a proprietarului expropriat, concluzie ce reiese din chiar cuprinsul art. 26 din Legea nr. 33/1994, potrivit căruia despăgubirea este formată din valoarea reală a imobilului și prejudiciul suferit de proprietar sau alte persoane îndreptățite, iar la calculul despăgubirilor se vor lua în considerare prețul de piață al imobilului și daunele provocate proprietarului, cuprinzând prejudiciul efectiv (*damnum emergens*), precum și beneficiul nerealizat (*lucrum cesans*).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Stoia în Dosarul nr. 1.174/116/2006* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

În consecință, Curtea apreciază că prevederile legale mai sus menționate reprezintă o garanție pentru proprietarul expropriat de a nu fi supus unei măsuri abuzive din partea autorităților statului, astfel încât despăgubirea acordată pentru exproprierea imobilului trebuie să reflecte valoarea de piață a acestuia la data întocmirii raportului de expertiză, nu o valoare anterioară, ci una contemporană realizării efective a exproprierii, tocmai pentru a asigura o reparație completă și integrală pentru cel expropriat.

De altfel, Curtea constată că potrivit prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „*Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional*”.

Necesitatea despăgubirii proprietarului pentru privarea de proprietate nu este însă prevăzută de reglementarea mai sus menționată, dar a fost impusă de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat că „o privare de proprietate pentru cauză de utilitate publică nu se justifică fără plata unei indemnizări, sub rezerva unor circumstanțe excepționale” — Hotărârea din 23 septembrie 1982, pronunțată în Cauza *Sporrong și Lonroth contra Suediei* — deoarece, în absența indemnizării, protecția asigurată de art. 1 din Primul Protocol adițional la convenție ar fi iluzorie și ineficace. Indemnizarea trebuie să fie rezonabilă, dar Convenția „nu garantează, în toate cazurile, dreptul la o compensare integrală a pierderii suferite”, deoarece „obiective legitime, de utilitate publică, cum ar fi realizarea unor reforme economice sau de justiție socială, pot milita pentru o indemnizare (rambursare) inferioară valorii de piață a imobilului” — Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei*; Hotărârea din 9 octombrie 2003, pronunțată în Cauza *Biozokat A.E. c. Grecia*.

Din acest punct de vedere, Curtea constată că reglementarea internă în domeniul exproprierii este mai favorabilă decât cea consacrată prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, deoarece art. 26 din Legea nr. 33/1994 prevede că exproprierea cuprinde valoarea „reală” a imobilului și despăgubirile convenite proprietarului și altor persoane îndreptățite, iar la stabilirea despăgubirii se are în vedere prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele în aceeași unitate administrativ-teritorială, adică prețul de piață al acestora la momentul realizării efective a exproprierii.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 437

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Gheorghe Gârbovan în Dosarul nr. 3.839/108/2013 al Tribunalului Arad — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 370D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de autorul excepției, Gheorghe Gârbovan, prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 371D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Aurel Barz în Dosarul nr. 3.840/108/2013 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de autorul excepției, Aurel Barz, prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 435D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Adrian Nicolae Ghilea în Dosarul nr. 3.838/108/2013 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de autorul excepției, Adrian Nicolae Ghilea, prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 370D/2013, nr. 371D/2013 și nr. 435D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 371D/2013 și nr. 435D/2013 la Dosarul nr. 370D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu se pot aplica decât pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare, iar prevederea potrivit căreia acestea s-ar aplica și pensiilor stabilite

anterior acestei date este retroactivă, contravenind art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.839/108/2013, prin Sentința civilă nr. 1.762 din 27 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.840/108/2013 și prin Sentința civilă nr. 1.943 din 13 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.838/108/2013, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Gârbovan, Aurel Barz și Adrian Nicolae Ghilea cu prilejul soluționării unor acțiuni civile prin care s-a solicitat calcularea pensiei cu aplicarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt contrare principiului constituțional al neretroactivității legii civile în măsura în care se aplică persoanelor al căror drept la pensie s-a deschis anterior intrării în vigoare a acestor dispoziții de lege. Astfel, consideră că, pentru persoanele înscrise la pensie în baza Legii nr. 263/2010, până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, indicele de corecție aplicat pensiilor trebuia să fie calculat în raport cu dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010, urmând ca dispozițiile art. III alin. (1) din ordonanță să se aplice doar pensiilor deschise după intrarea în vigoare a acestui din urmă act normativ.

Tribunalul Arad — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că „art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 constituie o dispoziție specială față de dispozițiile generale ale art. 170 din Legea nr. 263/2010, modificat prin Ordonanța de urgență nr. 1/2013, dispoziție specială care se aplică și persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis începând cu luna ianuarie 2011, tocmai pentru a nu crea discriminări în ceea ce privește persoanele ale căror drepturi la pensie se deschid în cursul anului 2013 față de persoanele care au ieșit la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010, adică de la data de 1.01.2011, pentru a beneficia și acestea din urmă de aceeași corecție la calculul punctajului de pensie.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că dispozițiile de lege criticate reprezintă o normă specială față de dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 și se aplică persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis începând cu 1 ianuarie 2013. Această soluție a fost reglementată pentru a înlătura discriminările care ar fi intervenit între persoanele ale căror drepturi la pensie se deschid în cursul anului 2013 față de persoanele care au ieșit la

pensie începând cu 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, în scopul ca aceștia din urmă să beneficieze de corecția calculului punctajului la pensie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 modifică pensiile doar pentru viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora, prin aplicarea unui indice de corecție actualizat. Celelalte condiții privind acordarea pensiilor, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, actul normativ în discuție nu se răstrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare. Dispozițiile legale criticate nu împieteză cu nimic asupra calității de pensionar dobândite în temeiul reglementărilor legale în vigoare la momentul emiterii deciziei de pensionare. Rezultă că, sub aspectul cuantumului pensiei, efectele deciziilor de pensionare rămân câștigate pe toată perioada cuprinsă între emiterea acestora și momentul la care va intra în vigoare ordonanța de urgență criticată. Doar dacă textul de lege criticat ar fi diminuat sau crescut cuantumul pensiei aflate în plată în perioada cuprinsă între emiterea acesteia și data intrării în vigoare a ordonanței de urgență criticate ne-am fi aflat în prezența retroactivității legii cu încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate, asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare de autorii excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, aprobată prin Legea nr. 3/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

Art. III alin. (2) și (3): „(2) *Indicele de corecție prevăzut la alin. (1) se aplică și punctajelor medii anuale calculate pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis începând cu luna ianuarie 2011.*

(3) *În situația persoanelor prevăzute la alin. (2), indicele de corecție se aplică asupra punctajului mediu anual convenit sau aflat în plată în luna intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, s-a prevăzut ca, pentru persoanele înscrise la pensie **începând cu data intrării în vigoare a acestei legi**, la punctajul mediu anual să se aplice un indice de corecție „*calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat pe anul precedent și valoarea unui punct de pensie în vigoare la acea dată.*” Acest indice urma să se aplice o singură dată, la înscrierea inițială la pensie.

Intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 nu a avut loc însă odată cu intrarea în vigoare a celorlalte dispoziții ale Legii nr. 263/2010, respectiv la data de 1 ianuarie 2011, ci avea să fie amânată la data de 1 ianuarie 2012, așa cum s-a prevăzut în art. 193 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

Ulterior, termenul de intrare în vigoare a art. 170 din Legea nr. 263/2010 a fost prorogat din nou, la data de 1 ianuarie 2013, prin dispozițiile art. II art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ordonanță de urgență modificată și completată prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Prin urmare, dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2013, astfel că, până la această dată, indicele de corecție reglementat de acest text de lege nu a putut fi aplicat pensiilor obținute de la intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010.

De la 1 ianuarie 2013 însă art. 170 din Legea nr. 263/2010 a început să producă efecte, astfel că pensionarii al căror drept la pensie s-a deschis după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 au dobândit dreptul de a li se recalcula din oficiu pensia cu luarea în calcul a indicelui de corecție.

Acest decalaj a fost determinat de voința legiuitorului, nereprezentând un element de fapt, particular fiecărui pensionar, care să justifice necesitatea formulării unor noi cereri de recalculare a pensiei de către aceștia. Aceasta mai ales în condițiile în care dispozițiile art. 170 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, respectiv ale alin. (3) din același articol, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, prevăd că indicele de corecție „*se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie*”.

De altfel, art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 prevede posibilitatea caselor de pensii ca, din oficiu, prin decizie de revizuire, să procedeze la modificarea pensiilor stabilite în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal convenite.

Prin urmare, tot ca efect al legii, casele de pensii ar fi trebuit ca, începând cu data de 1 ianuarie 2013, să procedeze la aplicarea indicelui de corecție pensiilor obținute după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, cu aplicarea indicelui de corecție reglementat de art. 170.

Aplicarea art. 170 din Legea nr. 263/2010 persoanelor al căror drept la pensie s-a deschis începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, respectiv data de 1 ianuarie 2011, este justificată de faptul că legiuitorul a prevăzut astfel încă de la momentul intrării în vigoare a acestei legi, pentru a îndepărta orice diferențe de tratament juridic între persoanele pensionate sub imperiul aceleiași reglementări.

La data de 23 ianuarie 2013 a intrat însă în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 care a modificat prin art. I pct. 3 modul de calcul al indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010, în sensul că acesta se obține „*ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie, actualizată cu rata medie anuală a inflației pe anul 2011*”.

Totodată, prin art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 s-a prevăzut că, „*În anul 2013, indicele de corecție care se aplică punctajului mediu anual determinat conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este 1,06.*” Potrivit alin. (2) și (3) din același articol, acest indice urma să se aplice și punctajelor medii anuale calculate pentru persoanele al căror

drept la pensie s-a deschis începând cu luna ianuarie 2011, respectiv după data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010.

Art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 apare, așadar, ca o derogare temporară, pe parcursul anului 2013, de la dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010.

Așa cum reiese din nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, instituind această reglementare, legiuitorul a avut în vedere că indicatorii în raport cu care se calcula indicele de corecție, realizați pe anul precedent, nu erau cunoscuți la începutul anului calendaristic și astfel, deși art. 170 din Legea nr. 263/2010 devenise aplicabil de la 1 ianuarie 2013, casele de pensii nu calculaseră și nu aplicaseră încă indicele de corecție până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență amintite.

În acest fel s-a negat orice eficacitate a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013.

Cu privire la cele mai sus arătate, Curtea reține că textul constituțional al art. 47 alin. (2) potrivit căruia „*cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*” a fost interpretat în jurisprudența sa în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului dreptul „să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora, având în vedere nevoia de a asigura un nivel de trai decent și dreptul la protecție socială, dar și posibilitățile economico-financiare existente în diferite intervale de timp”. În acest sens, ne referim la Decizia nr. 223 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, ori Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007.

Prin Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, Curtea a precizat însă că „orice prevedere nouă poate fi aplicată numai de la data intrării sale în vigoare, pentru a respecta principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.”

Or, Curtea constată că dispozițiile art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt aplicabile drepturilor la pensie deschise anterior intrării lor în vigoare. Mai mult, aceste dispoziții neagă orice efect avut de dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 în intervalul 1 ianuarie 2013 până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, având efecte retroactive evidente, contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Gârbovan, Aurel Barz și Adrian Nicolae Ghilea în dosarele nr. 3.839/108/2013, nr. 3.840/108/2013 și nr. 3.838/108/2013 ale Tribunalului Arad — Secția civilă și constată că dispozițiile art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Arad — Secția civilă care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind verificarea calității bancnotelor românești în vederea recirculării

Având în vedere dispozițiile art. 17 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Obiectul regulamentului

Art. 1. — Prezentul regulament are ca obiect stabilirea măsurilor necesare cu privire la verificarea calității bancnotelor românești, denumite în continuare *bancnote*, în vederea evitării recirculării celor improprii circulației.

Art. 2. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică instituțiilor de credit, astfel cum sunt definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și Trezoreriei Statului, responsabile cu verificarea calității bancnotelor, în vederea recirculării acestora.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. — În înțelesul prezentului regulament, următorii termeni se definesc astfel:

1. *recircularea bancnotelor* — activitatea instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului de a:

a) utiliza la efectuarea plăților către clienți, făcute la ghișeu sau prin intermediul echipamentelor utilizate de clienți, bancnotele pe care le-au primit, în mod direct ori indirect, fie de la clienți, cu titlu de plată sau de depozit într-un cont bancar, fie prin transfer de numerar de la alte instituții de credit/Trezoreria Statului;

b) transfera numerarul pe care îl dețin și care excede nevoilor proprii, către alte instituții de credit/Trezoreria Statului;

2. *transferul de numerar* — activitatea de redistribuire a numerarului între unitățile diferitelor instituții de credit/Trezoreriei Statului, cu reflectarea sumelor aferente acestor mișcări, în ziua efectuării operațiunii, în conturile curente deschise la Banca Națională a României;

3. *procesarea bancnotelor* — activitatea desfășurată cu ajutorul echipamentelor automate pe baza unor programe informatice specifice și/sau a personalului cu atribuții specifice de verificare, ce are ca rezultat sortarea bancnotelor în corespunzătoare ori improprii circulației și identificarea bancnotelor suspecte de a fi falsificate;

4. *echipament de procesare a bancnotelor* — un echipament care are caracteristicile tehnice ce îi permit să verifice automat caracteristicile de grafică și elementele de siguranță ale bancnotelor și să respingă bancnotele suspecte de a fi falsificate, să numere bancnotele autentice și să verifice calitatea acestora, să le clasifice și să le separe, fizic, în corespunzătoare și improprii circulației, fără intervenția unui operator sau utilizator;

5. *verificarea calității* — procesul prin care se evaluează, pe baza criteriilor de verificare a calității, prin intermediul echipamentelor de procesare sau manual de către personalul cu atribuții specifice de verificare, dacă bancnotele sunt corespunzătoare pentru a fi recirculate ori sunt improprii circulației, caz în care urmează a fi reținute, în vederea depunerii/schimbării la Banca Națională a României;

6. *bancnote corespunzătoare* — bancnotele care nu au fost evaluate ca fiind improprii circulației, în conformitate cu criteriile de verificare a calității și, în consecință, pot fi recirculate;

7. *bancnote improprii circulației* — bancnotele uzate, deteriorate și fără putere circulatorie, evaluate ca atare în urma verificării și care trebuie retrase din circulație fiind depuse/schimbate la Banca Națională a României;

8. *bancnote suspecte de a fi falsificate* — bancnotele care au aparența unor bancnote reale, dar unul sau mai multe dintre elementele de siguranță nu sunt identificate ori nu sunt în marja de toleranță;

9. *personal cu atribuții specifice de verificare* — salariații care cunosc criteriile de verificare a calității bancnotelor și au capacitatea de a efectua, manual, separarea bancnotelor în conformitate cu aceste criterii;

10. *procesatori specializați* — operatorii economici care participă la verificarea calității bancnotelor, în numele instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului;

11. *ghișeu* — spațiul amenajat de către instituțiile de credit/Trezoreria Statului în cadrul căruia se desfășoară operațiunile de plăți/încasări în relația cu clienții;

12. *client* — o persoană fizică sau juridică ce utilizează serviciile unei instituții de credit/Trezoreriei Statului, inclusiv pe cele aferente echipamentelor acesteia destinate clienților, pentru depunerea/retragerea de bancnote în/din contul său bancar;

13. *titular de cont* — o persoană fizică sau juridică al cărei cont bancar se creditează sau debitează cu suma depusă, respectiv retrasă prin operațiunile la ghișeu ori prin utilizarea echipamentelor pentru depunerea/retragerea bancnotelor destinate clienților;

14. *forță majoră* — are înțelesul prevăzut de art. 1.351 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată;

15. *Oficiul Național Central pentru Combaterea Falsurilor de Monedă, Cecuri de Călătorie*, denumit în continuare *Oficiul Național Central* — autoritatea care funcționează în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, pentru transmiterea către Banca Națională a României a bancnotelor suspecte de a fi falsificate.

CAPITOLUL III

Principii

Art. 4. — Instituțiile de credit/Trezoreria Statului pot/poate recircula numai bancnote care au fost clasificate ca fiind corespunzătoare circulației în urma verificării efectuate în conformitate cu procedurile stabilite în prezentul regulament.

Art. 5. — (1) Echipamentele de procesare a bancnotelor, destinate atât personalului, cât și clienților, vor putea fi utilizate de instituțiile de credit/Trezoreria Statului pentru procesarea bancnotelor, în vederea recirculării acestora, numai dacă tipul respectiv de echipament a fost testat cu succes de către Banca Națională a României.

(2) Echipamentele de procesare a bancnotelor care vor trece cu succes testele efectuate de banca centrală vor fi înscrise, pentru opozabilitate, în lista afișată pe website-ul Băncii

Naționale a României, în ziua imediat următoare încheierii procesului de testare a tuturor echipamentelor prevăzute la art. 32 alin. (1), dar nu mai târziu de ziua următoare termenului de 90 de zile aferent art. 32 alin. (2).

Art. 6. — În cazul în care banca centrală modifică caracteristicile inițiale ale bancnotelor românești, echipamentele de procesare vor fi adaptate la noile caracteristici, pe baza informațiilor actualizate, puse la dispoziție de Banca Națională a României.

Art. 7. — Bancnotele transferate unei instituții de credit/Trezoreriei Statului de către o altă instituție de credit/Trezoreria Statului, care a verificat deja bancnotele cu ajutorul echipamentelor de procesare, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, nu mai trebuie reverificate de aceasta pentru a putea fi recirculate.

Art. 8. — (1) Bancnotele care au fost clasificate ca fiind corespunzătoare de către personalul cu atribuții specifice de verificare vor putea fi recirculate numai prin intermediul echipamentelor utilizate de clienți și al plăților efectuate la ghișeu.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, bancnotele care au fost clasificate ca fiind corespunzătoare de către personalul cu atribuții specifice de verificare vor putea fi recirculate doar prin intermediul plăților efectuate la ghișeu.

Art. 9. — În situația în care instituția de credit/Trezoreria Statului își externalizează activitatea de procesare a numerarului către un procesator specializat, ea se va asigura, prin dispozițiile cadrului contractual încheiat cu procesatorul, că acesta desfășoară activitatea referitoare la verificarea calității bancnotelor în conformitate cu cerințele impuse de Banca Națională a României prin prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

Situații exceptate de la aplicarea principiilor

Art. 10. — (1) După data de 1 ianuarie 2017, Banca Națională a României va putea acorda unităților izolate ale instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului, care au un nivel scăzut al operațiunilor cu numerar, permisiunea de a recircula, prin intermediul echipamentelor utilizate de clienți, bancnote care au fost verificate manual de personal cu atribuții specifice de verificare.

(2) Pentru obținerea unei asemenea permisiuni, instituția de credit/Trezoreria Statului trebuie să furnizeze Băncii Naționale a României informații cu privire la gradul de izolare al unității în cauză și o estimare a nivelului operațiunilor cu numerar ce urmează a se efectua. În această situație, volumul de bancnote verificate manual nu poate depăși 5% din volumul total al bancnotelor recirculate, anual, de instituția de credit/Trezoreria Statului prin intermediul echipamentelor utilizate de clienți.

Art. 11. — (1) În caz de forță majoră unitățile instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului, altele decât cele prevăzute la art. 10, vor putea recircula prin intermediul echipamentelor utilizate de clienți și bancnote verificate manual de către personalul cu atribuții specifice de verificare, dar cu titlu temporar, în funcție de împrejurările concrete determinate de forță majoră.

(2) În acest caz, instituțiile de credit/Trezoreria Statului vor/va transmite informații Băncii Naționale a României cu privire la: perioada în care s-a produs evenimentul, numărul de echipamente utilizate de clienți necesar a fi alimentate cu numerar verificat manual de personal cu atribuții specifice de verificare, estimarea volumului de numerar verificat manual ce va fi utilizat la alimentarea echipamentelor utilizate de clienți și, după caz, estimarea duratei efectelor forței majore.

Art. 12. — În situația în care instituțiile de credit/Trezoreria Statului constată că recircularea bancnotelor procesate manual depășește procentul de 5% prevăzut la art. 10 alin. (2), acestea sunt obligate să alimenteze echipamentele utilizate de clienți

numai cu bancnote retrase de la Banca Națională a României sau de la o altă instituție de credit/Trezoreria Statului, care a verificat, deja, calitatea bancnotelor cu ajutorul echipamentelor de procesare, conform prevederilor prezentului regulament.

CAPITOLUL V

Clasificarea și regimul aplicabil bancnotelor

Art. 13. — Bancnotele verificate de către un echipament de procesare utilizat de clienții unei instituții de credit/Trezoreriei Statului sau de personalul cu atribuții specifice de verificare al acestora sunt clasificate și le vor fi aplicate regulile prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 14. — Bancnotele verificate de către echipamentele de procesare sau personalul cu atribuții specifice de verificare, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 2, se separă, pe categorii, în bancnote corespunzătoare sau bancnote improprii circulației.

Art. 15. — Bancnotele verificate și depistate ca fiind improprii nu se recirculă, urmând a fi reținute și clasificate pe categorii pe baza criteriilor prevăzute în anexa nr. 3 și, ulterior, depuse/schimbate la Banca Națională a României, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 16. — Banca Națională a României poate stabili noi cerințe de verificare pentru una sau mai multe dintre cupiurile aflate în circulație, în cazul în care acest lucru este justificat de deteriorarea calității ori de intenția de retragere a acestora din circulație.

Art. 17. — Procedura de sesizare a organelor penale, precum și transmiterea bancnotelor suspecte de a fi falsificate se derulează în conformitate cu dispozițiile relevante din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și, după caz, a legislației conexe.

Art. 18. — După examinarea, din punct de vedere tehnic, a bancnotelor suspecte de a fi falsificate, Banca Națională a României va trimite către Oficiul Național Central bancnotele expertizate, însoțite de un buletin de expertiză, întocmit potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 4.

CAPITOLUL VI

Echipamentele de procesare a bancnotelor și testarea acestora

Art. 19. — Înainte de punerea în circulație a unor noi bancnote, Banca Națională a României va publica în Monitorul Oficial al României și pe website-ul propriu caracteristicile grafice și elementele de siguranță ale acestora și va pune la dispoziția instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului eșantioane de bancnote, pentru ca acestea să aibă posibilitatea adaptării echipamentelor de procesare din dotare la caracteristicile noilor bancnote și, respectiv, pregătirii corespunzătoare a personalului cu atribuții specifice de verificare.

Art. 20. — (1) Banca Națională a României se va asigura, prin testările efectuate, că echipamentele de procesare a bancnotelor au caracteristicile tehnice care să le permită recunoașterea bancnotelor, numărarea și sortarea automată în bancnote corespunzătoare și improprii circulației.

(2) Echipamentele de procesare utilizate de clienții instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului trebuie să aibă și capacitatea de a memora informații referitoare la bancnotele verificate, să facă legătura dintre acestea și titularul de cont și să poată asigura, pentru toate bancnotele, datele necesare în vederea creditării conturilor bancare aferente.

Art. 21. — Echipamentele de procesare a bancnotelor folosite de instituțiile de credit/Trezoreria Statului și de procesatorii specializați sunt testate de Banca Națională a României, în conformitate cu procedurile de testare proprii ale băncii centrale.

Art. 22. — (1) Banca Națională a României va efectua testarea echipamentelor de procesare a bancnotelor la sediul instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului sau al procesatorilor specializați, utilizând eșantioane de bancnote proprii, care vor conține și bancnote impropriei circulației.

(2) După finalizarea procedurilor de testare, Banca Națională a României va întocmi un proces-verbal, în două exemplare, câte un exemplar pentru fiecare parte, în care va consemna rezultatele testelor.

(3) Rezultatele testelor sunt valide numai pentru tipul de echipament testat de Banca Națională a României și numai pentru software-ul conținut la momentul verificării.

Art. 23. — Toate instituțiile de credit/Trezoreria Statului și, implicit, procesatorii specializați ce au în dotare același tip de echipament, respectiv aceeași configurație hardware și aceeași versiune software, beneficiază de rezultatele testelor, începând cu data la care au fost incluse în lista publicată pe website-ul Băncii Naționale a României.

Art. 24. — În cazul unei deteriorări ulterioare a software-ului sau hardware-ului unui echipament, care face ca acesta să nu mai aibă capacitatea tehnică de a sorta bancnotele impropriei circulației în conformitate cu cerințele Băncii Naționale a României, instituția de credit/Trezoreria Statului va acționa, imediat, în vederea identificării cauzelor. Acel echipament de procesare nu va mai fi folosit, urmând să fie retestat.

Art. 25. — (1) În situația în care, ca urmare a retestării echipamentului prevăzut la art. 24, solicitată de instituția de credit/Trezoreria Statului, acesta trece cu succes procedura de retestare, Banca Națională a României va comunica instituției în cauză permisiunea de a relua utilizarea lui.

(2) Dacă tipul de echipament nu mai are capacitatea de a procesa bancnotele în conformitate cu cerințele Băncii Naționale a României și, drept urmare, nu va trece cu succes procedura de retestare, banca centrală va comunica instituției în cauză că nu îi este permisă reluarea utilizării.

(3) În funcție de împrejurările concrete, în situația prevăzută la alin. (2) Banca Națională a României va putea lua decizia scoaterii tipului respectiv de echipament din lista publicată pe website-ul său.

CAPITOLUL VII

Modalitățile de asigurare a respectării regulamentului și cerințe de raportare

Art. 26. — Instituțiile de credit/Trezoreria Statului trebuie să asigure verificarea periodică, de către personal specializat, a echipamentelor de procesare pe care le au în dotare acestea sau procesatorii specializați, cel puțin semestrial, în vederea menținerii capacității de verificare a bancnotelor în conformitate cu cerințele băncii centrale.

Art. 27. — (1) Până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an, instituțiile de credit/Trezoreria Statului vor/va transmite Băncii Naționale a României — Direcția emisiune, tezaur și casierie, prin e-mail, informații aferente anului anterior cu privire la:

a) echipamentele de procesare a bancnotelor din dotarea proprie și/sau a procesatorilor specializați, mandatați cu procesarea numerarului;

b) volumul anual de bancnote procesate pe echipamentele de procesare și de către personalul cu atribuții specifice de verificare;

c) volumul anual de bancnote recirculate prin echipamentele utilizate de clienți, prin plățile efectuate la ghișeu sau prin transferurile de numerar la/de la alte instituții de credit/Trezoreria Statului;

d) unitățile teritoriale izolate, cu volum mic de operațiuni, în care procesarea bancnotelor se face de personalul cu atribuții specifice de verificare.

(2) Informațiile vor fi raportate având în vedere formularele model prevăzute în anexele nr. 5, 6, 7 și 8.

Art. 28. — (1) Persoanele împuternicite din Banca Națională a României se vor deplasa la sediile instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului, anual sau ori de câte ori consideră necesar, pentru a verifica modul în care sunt respectate prevederile prezentului regulament.

(2) Instituțiile de credit/Trezoreria Statului vor/va prevedea, prin contractele încheiate cu procesatorii autorizați, clauze care să asigure Băncii Naționale a României cadrul necesar de desfășurare în bune condiții a verificărilor care se vor desfășura, după caz, la sediul procesatorilor autorizați.

Art. 29. — (1) În cazul în care ca urmare a aplicării art. 28, se constată nerespectarea de către instituțiile de credit/Trezoreria Statului a prevederilor prezentului regulament, devine incident regimul sancționator de la art. 30.

(2) Dacă deficiențele constatate privesc funcționarea echipamentelor de procesare, până la eliminarea acestora instituțiile de credit/Trezoreria Statului vor/va proceda în conformitate cu prevederile art. 24 și 25.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Art. 30. — Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament atrage aplicarea, după caz, a prevederilor art. 57 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. — Instituțiile de credit/Trezoreria Statului vor/va comunica Băncii Naționale a României, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, informațiile prevăzute la art. 27, aferente unităților teritoriale și echipamentelor din dotarea acestora.

Art. 32. — (1) Pentru echipamentele din dotarea existentă, testarea tipului de echipament de procesare a bancnotelor se solicită, în scris, la Banca Națională a României, de către instituțiile de credit/Trezoreria Statului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(2) Banca Națională a României va efectua testarea echipamentelor de procesare a bancnotelor aflate în dotarea instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Art. 33. — (1) Pentru echipamentele achiziționate ulterior, care nu se regăsesc în lista afișată pe website-ul Băncii Naționale a României, cererea de testare se trimite, în scris, la Banca Națională a României, de către instituțiile de credit/Trezoreria Statului, înainte de punerea acestora în funcțiune.

(2) Banca Națională a României va efectua testarea în termen de 30 de zile de la primirea cererii de testare.

Art. 34. — Cererile pentru testarea echipamentelor de procesare vor fi formulate în conformitate cu forma și conținutul cerințelor prevăzute în anexa nr. 9.

Art. 35. — Prezentul regulament intră în vigoare la 30 de zile calendaristice de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 36. — Anexele nr. 1—9 fac parte integrantă din prezentul regulament.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

Clasificarea și tratamentul bancnotelor procesate de echipamentele de procesare utilizate de către clienții sau personalul instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului

Categoria	Clasificarea	Proprietățile	Tratamentul
1	Obiecte care nu sunt recunoscute ca fiind bancnote	Obiectele nu sunt identificate ca fiind bancnote din următoarele considerente: — nu sunt însemne monetare românești în circulație (alte valute, cecuri, bancnote fără putere de circulație etc.); — sunt obiecte similare unei bancnote (hârtie albă sau inscripționată); — imagine și/sau format necorespunzătoare; — au colțuri îndoite, părți compuse sau lipsă în mare măsură; — există probleme de alimentare sau de transport ale echipamentului.	Obiectele nerecunoscute ca fiind bancnote vor fi returnate de către echipament clientului, respectiv operatorului, pentru evaluare suplimentară și luarea unei decizii, de la caz la caz.
2	Bancnote care sunt suspecte de a fi falsificate	Imaginea și formatul sunt recunoscute, dar unul sau mai multe dintre elementele de siguranță verificate de echipament nu sunt detectate ori se află în mod evident în afara marjei de toleranță.	Bancnotele sunt reținute, urmând a fi predate, ulterior, autorităților naționale competente. Titularul contului nu trebuie creditat cu suma respectivă.
3	Bancnote care sunt identificate ca fiind corespunzătoare pentru recirculare	Toate verificările privind elementele de siguranță, imaginea, formatul și calitatea bancnotelor, efectuate de echipamente, au avut rezultate pozitive.	Pot fi utilizate pentru recirculare. Titularul contului este creditat cu suma totală.
4	Însemne care sunt identificate ca fiind bancnote emise de banca centrală, dar impropriei circulației	Toate verificările privind elementele de siguranță, imaginea și formatul efectuate de echipamente au avut rezultate pozitive. Cel puțin un criteriu privind calitatea care a fost verificat a avut rezultat negativ.	Nu pot fi utilizate pentru recirculare, aceste bancnote se depun/schimbă la Banca Națională a României. Titularul contului este creditat cu suma totală.

Criterii de verificare a calității bancnotelor

Prezenta anexă stabilește criteriile minime pentru verificarea calității bancnotelor de către echipamentele de procesare a bancnotelor sau personalul cu atribuții specifice de verificare a numerarului.

În urma verificării calității sunt considerate impropriei circulației bancnotele care prezintă orice abatere de la caracteristicile inițiale stabilite de Banca Națională a României, de tipul celor de mai jos.

1. Modificarea dimensiunilor standard

Reprezintă schimbarea dimensiunilor bancnotelor, comunicate de Banca Națională a României prin circularele privind punerea în circulație, cu mai mult decât o toleranță admisă de ± 1 mm (aceste diferențe pot rezulta din procesul de fabricație).

2. Șifonări, îndoituri

Șifonările și îndoiturile bancnotelor pot afecta dimensiunile acestora prin modificarea lungimii și/sau lățimii. Deși au suprafața întregă, bancnotele șifonate sau îndoite prezintă deformări definitive și au aspect semnificativ dezagreabil, ce îngreunează vizualizarea desenului bancnotei, iar unele elemente de siguranță ale bancnotei pot fi afectate, făcând imposibilă identificarea acestora.

Atunci când elementele grafice și cele de siguranță nu sunt afectate, operatorii care execută procesarea bancnotelor vor proceda la îndreptarea acestora. Totodată, se va avea în vedere ca și bancnotele ce au colțuri îndoite să fie îndreptate, acolo

unde este posibil, prin întindere manuală, atunci când este posibil.

3. Rupturi, tăieturi, perforări

Rupturile (tăieturile) reprezintă întreruperi ale continuității substratului bancnotei, care încep dintr-o margine sau din interiorul acesteia, fără a exista părți lipsă din suprafața bancnotei.

Perforările (găurile) reprezintă bucăți lipsă din interiorul bancnotei, de diferite dimensiuni.

4. Pete, murdărie

Petele, murdăria reprezintă un strat de impurități pe zone nedefinite de pe suprafața bancnotei, care determină modificări ale culorii și densității acesteia. Petele și murdăria, fiind opace, nu permit vizualizarea elementelor grafice ale bancnotei și/sau identificarea unuia ori mai multor elemente de siguranță.

În categoria bancnotelor pătate se includ și bancnotele maculate cu cerneală, ca urmare a activării dispozitivelor antifurt pentru protejarea numerarului în tranzit.

5. Înscrieri, desene

Înscrierile sau desenele (cifre, litere, ștampile, desene etc.) de pe suprafața bancnotelor reprezintă inscripționări executate cu diferite instrumente de scris, cum ar fi creion, pix, marker etc. cu cerneluri opace, care împiedică vizualizarea semnificativă a desenului sau depistarea unuia ori mai multor elemente de siguranță.

În această categorie sunt incluse și inscripționările cu desene sau cuvinte vizibile în spectrul ultraviolet, rezultate din folosirea acestora de către instituțiile specializate ale statului, în scopuri bine justificate.

6. Decolorare, exfoliere

Decolorarea și exfolierea bancnotelor reprezintă o reducere evidentă a intensității culorii ca urmare a modificărilor datorate unui fenomen de ștergere, estompare sau exfoliere a cernelurilor de imprimare, prin folosire îndelungată, spălare sau agresiunea cu agenți chimici.

7. Reconstituiri

Reconstituirea unei bancnote reprezintă lipirea mai multor fragmente ale aceleiași bancnote, cu ajutorul benzii adezive sau al altor materiale adezive.

8. Deformări

Deformările reprezintă modificări fizice ireversibile ale suprafeței sau dimensiunilor unei bancnote, rezultate în urma contactului cu flacăra sau alți agenți termici.

La echipamentele de procesare a bancnotelor nivelul de toleranță acceptat pentru verificarea calității este de 5%. Aceasta înseamnă că maximum 5% dintre bancnotele care nu îndeplinesc criteriile de calitate pot fi clasificate eronat de echipamente și sortate ca fiind bancnote corespunzătoare. Verificarea respectării criteriilor de calitate este realizată printr-o inspectare vizuală individuală a bancnotelor.

Motivele pentru care bancnotele pot fi incorect sortate ca bune de repus în circulație sau improprii circulației de către echipamentele de sortare sunt: (a) variații ale unor proprietăți fizice ale bancnotelor ce rezultă din circulația normală a acestora sau din unele intervenții asupra acestora; (b) limitări tehnice ale detectorilor de calitate și ale modului de transport din interiorul echipamentelor de procesare (de exemplu: poziționarea și gradul de uzură a curelelor de transport intern, poziționarea bancnotei în dreptul senzorilor) și (c) imperfecțiuni de reglaj al parametrilor de sortare.

ANEXA Nr. 3

Categoriile de bancnote improprii circulației

Bancnotele care sunt evaluate ca improprii circulației nu pot fi recirculate. În această categorie sunt incluse bancnotele uzate, deteriorate și fără putere circulatorie.

Bancnotele improprii circulației se vor depune/schimba la Banca Națională a României, după caz.

1. În categoria „Bancnote uzate” sunt încadrate următoarele tipuri de însemne monetare:

a) bancnotele murdare, șifonate, pătate sau decolorate, inscripționate, cu elementul de identificare* complet, în ambele poziții, dar șters sau ilizibil și care au suprafața întreagă;

b) bancnotele rupte, tăiate, perforate, dar ale căror caracteristici principale nu sunt alterate și care posedă elementul de identificare complet, în ambele poziții și lizibil sau cu unele lipsuri, dar au suprafața întreagă;

c) bancnotele care au fost rupte și reconstituite prin lipire, la care se constată că toate fragmentele formează suprafața completă a aceleiași bancnote, iar elementul de identificare este complet și lizibil, în ambele poziții.

2. În categoria „Bancnote deteriorate” se încadrează următoarele tipuri de însemne monetare:

a) bancnotele cărora le lipsește maximum 40% din suprafață, prin tăiere, decupare, rupere etc., dar la care elementul de identificare este complet și lizibil, cel puțin într-o singură poziție;

b) bancnotele obținute prin lipirea mai multor fragmente ale aceleiași bancnote și care prin reconstituire formează minimum 60% din suprafață, iar elementul de identificare este complet și lizibil, cel puțin într-o singură poziție;

c) bancnotele la care, prin expunere la o sursă de căldură, dimensiunile inițiale s-au micșorat prin contractare și încrețire, dar nu prezintă lipsuri din suprafață, iar elementul de identificare este vizibil, în ambele poziții;

d) bancnotele care prezintă lipsă din suprafață de maximum 40%, prin ardere în urma expunerii la o sursă de căldură, iar fragmentul rămas are dimensiunile inițiale micșorate prin contractare și încrețire și la care elementul de identificare este

vizibil parțial sau în totalitate, în ambele poziții, și lizibil, cel puțin într-o poziție;

e) bancnotele care au suprafața întreagă, dar sunt inscripționate cu desene sau cuvinte lizibile în spectrul ultraviolet, pătate sau impregnate cu substanțe speciale, rezultate din folosirea acestora de către instituțiile specializate ale statului în scopuri bine justificate, cum ar fi în vederea desfășurării anchetelor sau organizării unor flagrante de către organele de urmărire penală etc.;

f) bancnotele maculate cu cerneală ca urmare a activării dispozitivelor antifurt pentru protejarea numerarului în tranzit, dar care au suprafața întreagă și elementul de identificare este complet și vizibil, în ambele poziții, și este lizibil, cel puțin într-o poziție.

3. În categoria „Bancnote fără putere circulatorie” se încadrează însemnele monetare care au încetat să mai fie mijloace legale de plată, fiind retrase din circulație de Banca Națională a României.

4. Bancnotele uzate și deteriorate prevăzute la pct. 1 și 2 se schimbă și se plătesc cu 100% din valoarea nominală.

5. Sunt considerate fără valoare și ca atare nu se schimbă și nu se plătesc bancnotele care:

a) prezintă un grad avansat de deteriorare, care nu permite identificarea elementelor de siguranță, respectiv au suportat acțiunea unor agenți chimici sau au fost spălate, decolorate, deformate, arse, expuse la căldură etc.;

b) sunt lipite între ele ca urmare a acțiunii unui agent termic și nu permit identificarea elementelor de siguranță;

c) au mai mult de 40% lipsă din suprafață;

d) sunt compuse prin alăturarea a două sau mai multe fragmente din bancnote diferite și niciun fragment nu are minimum 60% din suprafață.

6. Bancnotele deteriorate într-un grad avansat, astfel încât identificarea și autenticitatea lor nu se poate stabili de personalul cu atribuții specifice de verificare, vor fi trimise la Banca Națională a României în vederea expertizării.

* Elementul de identificare al unei bancnote îl reprezintă seria și numărul tipărite pe reversul bancnotei, unul în continuarea celuilalt. Elementul de identificare este imprimat în două poziții: pe verticală cu cerneală neagră și pe orizontală cu cerneală roșie.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Direcția emisiune, tezaur și casierie

Buletin de expertiză

Nr. din data de/...../.....

Redactat pentru:	Inspectoratul General al Poliției Române, Oficiul Național Central pentru Combaterea Falsului de Monedă, Cecuri de Călătorie, ca răspuns la adresa nr./.../..... din/...../.....	
Obiectul expertizei:		
Bancnota suspectă a fost examinată vizual și cu aparatura din dotare. Prin comparare cu specimenul au fost determinate dimensiunile, calitatea suportului, corectitudinea execuției tiparului și prezența elementelor de siguranță. S-au observat următoarele:		
Caracteristici:	Felul suportului:	
	Filigranul (portret și emblema B.N.R.):	
	Fereastra transparentă:	
	Firul de siguranță:	
	Microtextul:	
	Elementul de suprapunere:	
	Imprimarea în relief:	
	Imprimarea cu liniatură anticopiere:	
	Imprimarea cu cerneală fluorescentă:	
	Imaginea latentă:	
	Imprimarea aurie:	
	Banda iridescentă:	
	Cerneala care își schimbă culoarea:	
Microperforațiile:		
Concluziile expertizei:	Bancnota prezentată spre expertizare este autentică/falsificată și are/nu are putere circulatorie.	

Director

Expert

Informații cu privire la echipamentele de procesare a bancnotelor din dotare la data de

Detalii privind instituția de credit/Trezoreria Statului		Denumire						
		Sediul social:						
		Adresa de corespondență:						
		E-mail:						
Persoana de contact		Numele și prenumele:						
		Telefon:						
		E-mail:						
Unități								
Nr. crt.	Denumirea unității*	Adresa	Echipamente de procesat din dotare					
			Echipamente utilizate de personal			Echipamente utilizate de clienți		
			Tip	Capacitate procesare (nr. bancnote/sec.)	Nr. buc.	Tip	Capacitate procesare (nr. bancnote/sec.)	Nr. buc.
1								
2								

Metoda de raportare: prin e-mail.

*Se vor enumera atât unitățile instituției de credit/Trezoreriei Statului, cât și ale procesatorilor specializați, după caz.

Situația volumului anual de bancnote procesate pe anul

Detalii privind instituția de credit/Trezoreria Statului			Denumire:																
			Sediul social:																
			Adresa de corespondență:																
			E-mail:																
Persoana de contact			Numele și prenumele:																
			Telefon:																
			E-mail:																
Unități																			
Nr. crt.	Denumirea unității	Adresa	Număr de bancnote procesate automat, din care:								Număr de bancnote procesate manual, din care:								
			Total	1	5	10	50	100	200	500	Total	1	5	10	50	100	200	500	
1																			
2																			

Metoda de raportare: prin e-mail.

Situația privind volumul anual de bancnote recirculate pe anul

Detalii privind instituția de credit/Trezoreria Statului			Denumire:																
			Sediul social:																
			Adresa de corespondență:																
			E-mail:																
Persoana de contact			Numele și prenumele:																
			Telefon:																
			E-mail:																
Număr de bancnote recirculate prin echipamente utilizate de clienți, din care, pe cupiuri:																			
Total	1	5	10	50	100	200	500												
Număr de bancnote recirculate prin plăți la ghișeu, din care, pe cupiuri:																			
Total	1	5	10	50	100	200	500												
Număr de bancnote recirculate prin transferuri la alte instituții de credit/Trezoreria Statului, din care, pe cupiuri:																			
Total	1	5	10	50	100	200	500												
Număr de bancnote încasate prin transferuri de la alte instituții de credit/Trezoreria Statului, din care, pe cupiuri:																			
Total	1	5	10	50	100	200	500												

Metoda de raportare: prin e-mail.

LISTA
unităților izolate ale instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului cu volum mic de operațiuni,
în cadrul cărora bancnotele sunt verificate manual

Detalii privind instituția de credit/Trezoreria Statului				Denumire:							
				Sediul social:							
				Adresa de corespondență:							
				E-mail:							
Persoana de contact				Numele și prenumele:							
				Telefon:							
				E-mail:							
Nr. crt.	Unități			Valoarea totală a plăților efectuate prin echipamente utilizate de clienți, cu bancnote verificate manual, din care:							
	Denumirea unității	Adresă	Telefon	Total	1	5	10	50	100	200	500
1											
2											

NOTĂ:

Raportarea se va face începând cu 1 ianuarie 2017.

Metoda de raportare: prin e-mail.

Cerere pentru testare de către Banca Națională a României a echipamentelor de procesat bancnote

1. Detalii privind instituția de credit/Trezoreria Statului	Denumire:							
	Sediul social:							
	Adresa de corespondență:							
	E-mail:							
2. Detalii privind echipamentele de procesat ce urmează a fi testate	Categorii echipamente de procesat bancnote							
	1. Echipamente utilizate de clienți				Denumirea echipamentului:			
					Tipul:			
					Producătorul:			
					Versiunea hardware:			
					Versiunea software:			
	2. Echipamente utilizate de personalul instituțiilor de credit/Trezoreriei Statului							
	2.1. Echipamente proprii				Denumirea echipamentului:			
					Tipul:			
					Producătorul:			
					Versiunea hardware:			
					Versiunea software:			
	2.2. Echipamente din dotarea procesatorului specializat*				Procesatorul:			
					Denumirea echipamentului:			
Tipul echipamentului:								
Versiunea hardware:								
				Versiunea software:				
3. Persoana de contact	Numele și prenumele:							
	Telefon:							
	E-mail:							

* Vor fi comunicate numai echipamentele aflate în dotarea procesatorilor specializați care efectuează procesarea pentru unitățile instituției de credit/Trezoreriei Statului respective.

Instituția de credit/Trezoreria Statului va comunica Băncii Naționale a României toate informațiile necesare pentru identificarea procesatorilor specializați.

Data

Instituția de credit/Trezoreria Statului

Semnături autorizate

ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

**pentru modificarea Deciziei Consiliului național
al Colegiului Farmaciștilor din România nr. 3/2008
privind aprobarea cuantumului cotizației de membru
al Colegiului Farmaciștilor din România
și stabilirea procedurii de încasare**

În temeiul art. 604 lit. h), al art. 623, 624, 625, 627 și 628 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România d e c i d e:

Art. I. — Articolul 1 al Deciziei Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România nr. 3/2008 privind aprobarea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și stabilirea procedurii de încasare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 2 decembrie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Membrii Colegiului Farmaciștilor din România care exercită profesia de farmacist sau care ocupă o funcție în baza calității de farmacist au obligația de a achita cotizația anuală în cuantum de 300 lei.”

Art. II. — Prezenta decizie intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2014.

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Farmaciștilor din România,
Dumitru Lupuliasa

București, 29 octombrie 2013.

Nr. 2.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

